

Dos mesos i un dia al Nepal (XIX)

text TONYO FIBLA

3-11-2008 Dilluns.
Rimche – Lantang

A Bijay li fa mal la cama. Va mig coix però quan li pregunto com va, ell respon: "Bée."

No camina massa bé però camina i al nostre pas anem avançant a tots, és a dir, la gent va molt poc a poc.

El paisatge, en un principi és més o menys com el d'ahir: una vegetació exuberant formada per bosc de pi, rododendre i bambú. Tot dins d'una vall fluvial orientada d'est a oest. Com aquell que diu: no veim el cel caminant sota els arbres.

Al cap d'una estona de passar el control de la policia, molt amable, per cert, cosa rara, la vall va obrint-se i transformant-se en una vall de glacera, millor dit, de glacera per dalt, per on caminem nosaltres, i fluvial per sota.

A les onze parem a dinar, nosaltres fem horari nepalí, i a les dotze i quart tornem a emprendre el camí cap a Langtang.

A pesar de que Bijay va tocat, no ens passa ningú. Només abans de dinar un xicot ens passava i el passàvem, així varies vegades, fins que ens va dir que anàrem a dinar al seu restaurant.

Mentre esperem el dinar Bijay juga amb un xiquet a una espècie de bitllar on les boles són fitxes i s'impulsen amb els dits. Cal introduir les fitxes q uns forats que hi ha als quatre cantons.

Quan portem pocs minuts caminant un bon home ens pregunta si tenim medicines i ens porta un xiquet d'uns tres anys amb un tall a la mà, infectat i tot brut de terra i merda de vaca. Li rentem la ferida un poc, li posem iode i la tapem com podem. Li diem que despúsdemà, quan baixarem li ho tornarem a curar però que si ho té pitjor que el porten al metge.

Apleguem a Lantang i ens instal·lem a l'hotel que Bijay pensa que és del mateix amo que el de Rimche però resulta no ser-ho.

Després de la dutxa i fer bugada, seiem a parlar amb una parella d'holandeses. Són mare i filla.

Comença a refrescar, les muntanyes més altes ens tapen el sol, i entrem a l'hostal. Mentre estem a la sala d'estar o menjador, en un moment determinat s'obri la porta i apareix la dona alta i sorda que vam veure a Trísuli, a la parada per dinar. Anava amb pantalons de pijama i una anorac groc cridaner, amb les seues ulleres de cul de got era tot un poema. La gent li pega una mirada i comença a riure, ella també riu, sembla que no se n'ha adonat que tots ens en fitem d'ella.

També observem que el seu guia fa d'escrivent, sembla que li està fent el diari, després ella el repassa i li comenta les mancances.

Quan es fa fosc, sense llum i amb quants ciris, ens

posem, nepalís i turistes, a jugar a cartes. Juguem a tumba. Però l'èxit de la nit va ser, quan més avorrits estàvem, jugar a burro.

L'ambient es va animar molt però quan millor ho passàvem va venir un guia a dir-nos que callarem, doncs el seu client estava malalt i el molestàvem.

Total que l'home estava allí, al menjador, llegint amb la llanterna. També haguera pogut anar-se'n a la seua habitació i fer el mateix que feia allí, llegir amb l'ajut del frontal, ja que no hi ha llum.

Vam seguir jugant en veu baixa una estona però no és el mateix, de tant en tant algú no podia reprimir el crit, així que poc després vam anar-nos-en al llit.

Fa un fred que pela.

La vida a les muntanyes no té res a veure amb la de Kathmandú, ací el rellotge funciona d'una altra manera, o no funciona. Quan surt lo sol, tots amunt, i quan es pont, a retiro.

La gent d'ací, majoritàriament ha deixat les tasques agrícoles i ramaderes tradicionals per a dedicar-se al turisme. Cada casa de cada poble és un *loge*, un hotel, hostel, alberg o refugi, com vulguem dir-li. Els pobles no tindran més de set o vuit cases, i totes són hostals.

Número 729-16 abril 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural - Any XVI

la veu

de Benicarló

BENVINGUT "MR. GÜRTEL"?

ARCHIVO ACTOS VALENCIA (4).XLS.HOJA PAGO ALC

1.- Contenido: (* Nota* el contenido de esta hoja es el mismo que del archivo RESUMEN DE PAGOS. XLS, hoja Deuda Actos, fil Alcaides con unas pequeñas diferencias)

FECHA	DESCRIPCION	CANTIDAD	COBRADO	PAQUET
13/01/2007	ACTO VILLARREAL	2.460,32 €	1.000,00 €	MA
20/01/2007	ACTO BENICARLO	7.058,96 €		
23/01/2007	ACTO ELDA	5.441,74 €		
30/01/2007	COMIDA PATERNA	3.664,02 €		LOR
05/02/2007	COMIDA EN EL RESTAURANTE DE RASPEIG	560,00 €		AUS
12/02/2007	CENA GANDIA	4.815,70 €	1.500,00 €	ART
18/05/2007	GANDIA	14.183,00 €	1.500,00 €	TOR
27/02/2007	COMIDA SAGUNTO	14.534,46 €		PPGA
12/03/2007	ACTO BOTANICO	4.795,40 €		ALFR
13/03/2007	ACTO MISLATA	8.194,18 €		CAST
				MAN
				CORP

14

Dos mesos i un dia al Nepal (XIX)

Tenim Gürtel benicarlando?

“A mi em fa riure que el nom de Benicarló isca en el Gürtel. Pregunteu-li-ho a qui ho ha escrit”, reclamava Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, a la premsa, interessada en la seua opinió sobre l'aparició del nom de la ciutat en el procés del cas.

El primer edil del municipi puntualitzava, “a que no ix cap nom?”, per rebutjar fer valoracions personals sobre l'assumpte, malgrat la insistència de la premsa i reiterant en tot moment que “em fa riure”. Benicarló apareix en un full de Excel d'una comptabilitat de diner negre sota l'epígraf, 'HOJA PAGO ALCALDES', on figura la quantia de 7.058,96 euros a data 16/01/2007. El dia coincideix amb l'acte públic de la presentació als empresaris de la ciutat del cap de llista popular a les municipals, Marcelino Domingo, celebrat en un conegut restaurant de la ciutat. En ell es van donar cita, a més de destacats

i vinculants empresaris, la cúpula major del PP valencià, amb el president Francisco Camps al capdavant.

L'aparició del nom de Benicarló en els papers del cas Gürtel va ser destapada pel Bloc Nacionalista Valencià, qui ha demanat a través del seu secretari comarcal, Joanma Ferrer, que l'alcalde de Benicarló i tota la cúpula local del PP, encapçalada per José María Serrano, “han d'explicar com es gestione la victòria electoral de la formació conservadora, qui va pagar l'acte de precampaña del 16 de gener de 2007, tres mesos abans de les eleccions i en el qual van participar diversos consellers i el propi president de la Generalitat, Francisco

Camps”. Segons el Bloc “és insultant la sola aparició de Benicarló en una fulla de Excel d'una comptabilitat de diner negre”. Segons Ferrer, “tot el món sap que l'acte va servir per a presentar en societat a la classe empresarial del seu candidat Marcelino Domingo”. “És lamentable que qui va guanyar les eleccions no explique com ho va fer i com va ser la intervenció d'empreses com Orange Market o si seguirà amagant-se com en el cas del regidor Soriano”, va concloure Ferrer.

Parla el presentador de l'acte

Davant les acusacions, una setmana més tard era el president local del PP el qui remetia una nota de premsa als mitjans de comunicació. Amb ella, pretén deixar clara la no vinculació de la formació amb el Gürtel. “Afirmem que el Partit Popular de Benicarló ha estat, és i serà transparent en les seues accions i mai ha realitzat cap acció il·legal”, deia l'escrit signat per José María Serrano. Per al president del populars benicarlandos, les acusacions del Bloc deixen “en evidència als grups polítics que només intenten crear confusió en la població perquè no tenen cap proposta que realitzar”. Així, puntualitza que l'acte que apareix als papers del cas “no res té a veure amb la formació local, sinó que es tractava d'un acte organitzat pel PPCV per a la campanya de les eleccions municipals i autonòmiques”. El comunicat finalitza advertint que “tots aquells que han dubtat de l'honorabilitat i la transparència de les nostres accions cessen en aquestes activitats, ja que poden incórrer en un delicte d'injúries i calúmnies”

El primer edil del municipi puntualitzava, “a que no ix cap nom?”, per rebutjar fer valoracions personals sobre l'assumpte, malgrat la insistència de la premsa i reiterant en tot moment que “em fa riure”.

Molt de potencial

text i foto CNB

Les joves promeses d'entre 4 i 7 anys del Club Natació Benicarló es van exhibir en la piscina municipal on posteriorment el Club va fer lliurament d'un Diploma acreditatiu de les seues qualitats.

Un gran interès va despertar l'exhibició realitzada per l'escola i promeses del Club Natació Benicarló i els alumnes de l'esport escolar dissabte passat 10 d'abril de 2010 en les instal·lacions de la Piscina Municipal. Els aproximadament 125 nedadors i nedadores dirigits aquesta vegada per les entrenadores Lucía, Isabel, Miryam, Merche i Cristina van nadar diverses sèries en els carrils de 25 m mostrant l'après aquesta temporada en curs. Tot això davant unes graderies repletes de públic entregat a animar la seua excel·lent projecció en l'aigua, atès que totes les promeses van superar la prova, rebent de mans de les seues entrenadores el Diploma acreditatiu. El futur és tot un desafiament per a aquest Club de natació que té sempre present el seu planter, totes les vesprades de la setmana de dilluns a divendres, en les instal·lacions municipals.

Posteriorment en la zona exterior i acompanyats per una excel·lent vesprada es va realitzar el lliurament d'entrepans i sucres per a tots els participants.

CAMINS D'AIGUA: BARRANC D'AIGUA D'OLIVA

text i foto

Abril, Àngels, Àlex i Virgínia

Alumnes de Cinquè d'EP, CP Mestre Francesc Català

El passat dimecres 24 de març de 2010 els alumnes de cinquè i sisè de l'escola Mestre Francesc Català van anar al Barranc d'Aiguaoliva per participar en el nou projecte d'educació ambiental "Camins d'aigua".

Vam quedar a l'escola a les nou del matí per agafar l'autobús de línia davant de la Batreta i ens va deixar davant del centre comercial. Una vegada vam baixar de l'autobús vam caminar un quilòmetre pel camí vell a Vinaròs fins arribar al Barranc. Després d'esmorzar vam omplir unes fitxes on ens preguntaven sobre l'ecosistema, quants metres mesurava el riu, on estàvem situats, que podíem fer per millorar el barranc,... Abans a classe van buscar informació sobre el barranc per això sabíem que aquesta rambla naix a la Jana i que passa per Traiguera, Sant Jordi, Càlig, Vinaròs i Benicarló. També sabíem a quina altitud està, aproximadament a sis metres del nivell de la mar; que la seua desembocadura fa de ratlla del terme entre Vinaròs i Benicarló; que la seua llargària és d'uns 30 quilòmetres,... Al barranc vam observar els seus últims 500 metres, vam mesurar la seua amplada, vam dibuixar el seu perfil transversal, van buscar les plantes i els animals més característics del lloc, etc. També vam aprendre a orientar-nos i a usar la brúixola. Als fulls d'observació vam escriure tot el que hi havia als voltants del barranc, sobretot que hi havia moltes escombraries al mig de la vegetació i l'aigua. Finalment vam anotar els nostres

suggeriments per tal que la gent no tire les escombraries al riu i van decidir que calia enviar una carta a l'ajuntament per tal que netege la zona i que pose cartells que informen que allí no es pot tirar res.

El Sant Jordi suma tres punts d'or a Benicarló

text i foto VICENT FERRER

1 BENICARLO: Guillamón, Fuentes, oscar, Kamal, Víctor Esbrí, Rubén, Jordi, Anta, Paco, Ovi i Pitu.

2 SANT JORDI: Griñó, Juan, Layo, Jordi (Montañés, mín. 46), Mampel, Bel (Alex, mín. 46), Carrillo, Paco, Angel (Gil, mín., 85), Javi (Armando, mín. 78) i Iván.

ÀRBITRE: Romero García, delegació Baix Maestrat, assistit per Fuentes Flores i Monfort Aulet. Mostrà tarja groga al local Jordi.

GOLS: 1-0 min. 22, Pitu. 1-1 min. 49, Montañés, de penal. 1-2 min. 58, Carrillo.

INCIDÈNCIES: Uns 200 espectadors al Municipal Àngel Alonso.

El Sant Jordi va aconseguir els tres punts en joc davant un Benicarló malmès per les absències, el que va permetre al conjunt visitant escalar posicions en la taula respecte de la zona de descens.

El Benicarló va presentar d'eixida una alineació molt sorprenent, atès que per sancions o compromisos particulars Nahum Mingol sols tenia onze jugadors disponibles, pel que va haver d'alinejar al tres porters, Guillamón a la porteria, mentre que Jordi i Paco van actuar com davanters, per cert amb bona nota. Malgrat

això, el Sant Jordi no ho va tenir fàcil en la primera part ja que els jugadors locals van treballar a fons i van aconseguir obrir el marcador als 22 minuts, després de traure una falta Rubén a l'àrea, rebutjant, Griño i marcant amb cop de cap Pitu. Un gol molt celebrat pels jugadors, mentre que el rival es quedava un poc atònit, però al poc van reaccionar i van poder empatar a la mitja hora, amb una rematada d'Angel des de fora de l'àrea que es va estavellar en el travesser. Amb l'avantatge mínima local es va arribar al descans. En la represa l'entrenador del Sant Jordi va moure la banqueta i es va notar, al donar entrada a Alexis i Muntanyès. Va ser el segon qui va provocar el penal amb el que el mateix jugador va aconseguir l'empat, malgrat que Guillamón a punt va estar de rebutjar el llançament. Un gol que va animar als visitants, que necessitaven la victòria com fora, pel que van passar a dominar el partit, obtenint el premi als 58 minuts, quan Alexis s'internà per l'esquerra, va centrar dins l'àrea, on Carrillo, de cop de cap per l'esquadra, va ficar el baló lluny de l'abast de Guillamón. El Benicarló va intentar reaccionar, però als 62 minuts es quedava sense el lateral Fuentes, pel que fins al final van jugar en inferioritat, encara així van lluitar per aconseguir el gol, però les forces van començar a pesar-los. Mancant dos minuts a punt va estar Paco d'empatar el partit, al llançar-se en planxa i donar un cop de cap al baló a una falta treta prop del corner, però la seua rematada va eixir pel costat del pal., Al final el Sant Jordi es va limitar a mantenir el control del baló per evitar una desagradable sorpresa.

Per al PSPV que el nom de Benicarló aparega lligat a la trama "ens dol"

ve de la pàgina anterior

Socialistes apesrats

Per al PSPV que el nom de Benicarló aparega lligat a la trama "ens dol" i reclamen que si és cert que estan desvinculats de l'acte, que ho demostren "ensenyant una factura o el que siga. Però el que està clar és que el nom de Benicarló vinculat a una campanya electoral que presumiblement es fa amb trapes, no és la situació més edificant ni per els benicarlans ni per els valencians. Vam sentir vergonya al veure com les institucions es degraden i s'usen les trapes en una campanya electoral", assegurava Enric Escuder, portaveu de la formació.

Populars seriosos

Per la seua part, el Bloc tornava a la càrrega assegurant que el president local del PP "tira pilotes fora acusant al PP de València". Joan Manel Ferrer, secretari comarcal dels nacionalistes, assegura no entendre "com la persona que va actuar com a presentador de l'acte, el senyor Serrano, no es reconeix a si mateix en la foto". El fet que el responsable del PP de Benicarló tire les pilotes fora i

derive les responsabilitats al PP de València "tranquil·litza molt poc als benicarlans respecte de la veritat o no de les informacions del sumari de l'Audiència respecte al cas Gürtel on apareix el nom de Benicarló". Per últim, i respecte de les vetllades amenaces en possibles delictes, des del Bloc lamenten que aparega Benicarló en un cas de corrupció que imputa al PP, per la qual cosa "l'únic que demanem és que s'informe a la ciutadania tal i com es mereix i no limitar-se a dir que "els dona risa (amb les persones tan serioses que són)". Ferrer ha recordat que "l'únic càrrec polític condemnat per la justícia a Benicarló a data d'avui es del Partido Popular, senyor Soriano, i el president local del PP, senyor Serrano, encara està ara per a demanar-li que deixi el càrrec".

Torna el cas Soriano

Precisament el cas Soriano continua a la palestra de l'actualitat informativa una setmana més. D'autèntic "escàndol" ha qualificat el portaveu del PSPV, Enric Escuder que el regidor Soriano continue ostentant un càrrec en la Junta de Govern. Per a Escuder, el fet que l'alcalde continue mantenint la confiança fa pensar "que el tema és

més important del que semblava al principi. No és lògic que es pacte un cessament i després es quede a mitjan eixida, només s'entén per que l'altre té molta força". El socialista va insinuar que "dóna la sensació que tenen por que algú estire de la manta o traga algun drap brut" i recordava que "a data d'avui el senyor alcalde encara no ha dit el que pensa, ni el que ha passat, ni com s'han produït els fets". Escuder lamentava que Marcelino Domingo, com alcalde de Benicarló, encara no haja explicat la situació a la ciutadania i va assegurar que "manté la tàctica de Rajoy de negar-ho tot i difondre que hi ha una conspiració" contra els populars. Per al portaveu dels socialistes benicarlans la situació plantejada i els problemes que s'han generat "demostra una falta clara de lideratge, del poble i del partit i una manca de programa polític". Escuder va concloure assegurant que "la llàstima és que al senyor alcalde no està ni se l'espera, és el resum d'aquesta legislatura davant els greus problemes que tenim". Per la seua banda, Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, ha reiterat la seua intenció de no repartir les regidories de les quals Soriano ha cessat, pel que seguiran estant sota la seua tutela.

Esquerra-Benicarló exigeix a Domingo responsabilitats polítiques per la implicació de Benicarló en el Gürtel

Esquerra-Benicarló considera molt greu la implicació de l'Ajuntament de Benicarló i del PP del municipi en el sumari del cas Gürtel, tal i com s'ha conegut en els darrers dies a partir de l'alçament del secret de sumari. Tal i com ha declarat Josep Barberà, president d'Esquerra-Baix Maestrat, "és urgent que l'alcalde explique seriosament i amb transparència les relacions que al nostre municipi s'han establert amb les empreses implicades a la trama i, conseqüentment, ha d'assumir responsabilitats polítiques. Els ciutadans i ciutadanes de Benicarló tenen dret a saber la veritat i no és pot tolerar que açò es prenga a broma". Barberà ha qualificat d'ofensives les declaracions en les que Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va manifestar que li fa riure que el nom del municipi aparega als documents de comptabilitat d'Orange Market confiscats

per la policia. Segons el dirigent republicà, "aquesta actitud demostra una gran falta de respecte cap al conjunt del ciutadans de Benicarló, que tenen dret a rebre una explicació. És un tema massa greu com per a que li faça riure".

Barberà ha recordat que aquesta notícia ve a sumar-se a la condemna al regidor de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Benicarló, Ramón Soriano, per coaccions a la empresa Transpor Salinas S.L., que es va conèixer fa unes setmanes. "En aquella ocasió, l'alcalde va eludir prendre mesures polítiques per considerar-ho un tema persona, ara també tira balons fora prenent-se el cas Gürtel a risa. Què més a de passar perquè el senyor Domingo assumisca alguna responsabilitat?", ha conclòs Barberà.

Dimecres, 14 d'abril de 2010
COMUNICAT ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ
Esquerra-Benicarló

IVADIS ASSUMIRÀ LA GESTIÓ DE LA RESIDÈNCIA EL COLLET DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló es troba a l'espera de rebre el conveni que ha de signar perquè la conselleria de Benestar Social, a través de l'IVADIS es faça càrrec de la gestió de la Residència El Collet.

La històrica reclamació del consistori, que duu anys demanant que l'administració autonòmica assumisca la despesa que suposa a les arques municipals aquest servei, té els dies comptats. Dimarts passat es va traslladar a València una delegació benicarlanda per a tractar els últims punts de l'acord que se signarà entre les dues administracions i que obligarà a la "cessió de l'espai a conselleria", segons anunciava Sarah Vallés, regidora de Benestar Social de Benicarló. L'acord contempla que "mentre El Collet s'use com residència, la titularitat ha d'ésser de conselleria, perquè és la millor forma de gestionar-la" i la més operativa a nivell burocràtic, destacava Vallés. L'edil de l'àrea de Benestar Social anunciava que en breu es podria signar el document de cessió, que permetrà al consistori recuperar una part significativa del pressupost que es destina a la residència, utilitzada per malalts provinents de tota la província de Castelló.

Amb la signatura del document i l'assumpció de la gestió i la despesa de la residència, es complirà el compromís adquirit pel conseller Juan Cotino durant la seua visita a Benicarló al juliol del 2009. El responsable autonòmic de Benestar Social es comprometia, a més, a mantenir la mateixa plantilla i el servei ofert fins a ara. Cal recordar que el centre per a discapacitats profunds és l'únic de gestió municipal a la Comunitat Valenciana, a pesar que el centre ofereix un servei a nivell autonòmic. El consistori inverteix de les seues arques municipals més de 200.000 euros per al seu finançament. No és l'únic servei que el pressupost municipal ha de traure avant malgrat donar cobertura a nivell

comarcal, provincial o autonòmic. En la mateixa situació es troba el Conservatori Municipal, una situació denunciada per tots els edils de Cultura que ha tingut la ciutat des del 2003. El popular Francisco Flos va ser el primer a posar en evidència la situació que estava provocant el servei que utilitza tota la comarca, però que només paga Benicarló. Les intenses negociacions realitzades per edils de tots els colors amb l'administració autonòmica, no ha donat mai els resultats desitjats i la ciutat segueix assumint el cost que genera. Els últims a intentar que la gestió siga de la pròpia conselleria han estat l'actual alcalde, Marcelino Domingo i les dues regidores que ha tingut l'àrea de Cultura fins a la data.

El Bloc per Benicarló també ha lamentat que la Generalitat no assumisca la gestió econòmica i el manteniment del Conservatori Municipal Mestre Feliu. Així ho manifestava el portaveu del grup nacionalista José Luis Guzmán qui denunciava que "a pesar de les declaracions de l'equip de govern en les quals esmentava que disposaven fins i tot de terrenys per a la construcció d'un nou conservatori en el sector UA7, la veritat és que la Generalitat no té intenció de pagar un nou centre i ni tan sols sufragar la despesa que suposa el manteniment de l'actual", va indicar. L'edil confirmava tals afirmacions assenyalant que disposava d'informació dels seus representants en l'administració autonòmica. Concretament, Guzmán es va referir a un escrit que va presentar José María Pañella, diputat del Bloc, en el registre de les Corts Valencianes el dia 17 de setembre en el qual plantejava una sèrie de preguntes al Conseller Font de Mora en relació amb el conservatori benicarlando. Les respostes del conseller van ser que "la Conselleria d'Educació continuarà col·laborant amb les subvencions que es convoquen anualment per als conservatoris municipals", però no va assumir cap compromís, va assenyalar Guzmán. "És més, la subvenció per a enguany és de 170.000 euros, una mica menys que la de l'any anterior", afegia.

IES JOAN COROMINES

Divendres 16
Jornades homenatge
a Vicent Andrés Estellés

16.00 h Jornades d'Homenatge a Vicent Andrés Estellés. Presentació del llibre Homes, a càrrec de l'autora Isabel Clara Simó. A continuació conferència: "L'home Estellés". I'IES Joan Coromines. Organitza: Associació Estellesiana Rodonors Invictes.

19.15 h Jornades d'Homenatge a Vicent Andrés Estellés. Inauguració, a càrrec de Vicent Pitarch, sociolinguïsta i membre de l'IEC. Organitza: Associació Estellesiana Rodonors Invictes.

19.30 h Jornades d'Homenatge a Vicent Andrés Estellés. Conferència "VAE: entre el particular i l'universal",

a càrrec de Dominic Keown, president de l'Anglo-Catalan Society i professor de la Universitat de Cambridge. A continuació, taula rodona amb Vicent Salvador, Dominic Keown, Josep Sanabdon, Ramón París, Miquel Pujadó, Josep Igual i Vicent Sanz. IES Joan Coromines. Organitza: Associació Estellesiana Rodonors Invictes.

21.45 h Jornades d'Homenatge a Vicent Andrés Estellés. Recital/concert de Miquel Pujadó, poeta i compositor. IES Joan Coromines. Organitza: Associació Estellesiana Rodonors Invictes.

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Els quatre gats que, amb certa regularitat, llegeixen aquesta pàgina ja estan prou al corrent dels meus reiterats intents de deixar aquesta feina. Una vegada i una altra em vull deslligar de l'esclavisme que suposa omplir cada setmana una fulla com aquestes, sempre patint la síndrome de la pantalla en blanc (també coneguda com el full en blanc). La setmana passada li vaig presentar a l'amo explotador un paper del metge on s'explicava amb prou nitidesa i contundència la meua malaltia i l'avançat estat en que es troba. Ell, persona comprensiva i de grans sentiments, va agafar el paper, el va palpar i va considerar que era perfecte per a fer-lo servir a la pròxima evacuació de ventre. Així és que, una vegada més, em trobo davant el pànic que suposa vore una pantalla en blanc que ha de ser atibacada sense pietat. Malgrat tot, aquesta setmana ho tinc més fàcil perquè diumenge passat vaig fer acte de presència al Municipal innominat, amb la ferma convicció de ser testimoni d'una contundent derrota dels nostres davant la selecció de mercenaris del futbol que forma part de la nostra lliga. Aquesta fe cega en la segura desfeta dels nostres va trobar la seua confirmació en vore l'alineació dels nostres i la comparació amb els membres del Tena's team. Certament allò que presentava el Benicarló era del tot inqualificable. Onze homes al camp i una banqueta directament proporcional –suposo- a la situació de les arques del club. Entre els que formaven l'onze titular hi havia tres porters. Repeteixo, tres porters. Però el més curiós del cas és que a la porteria només en jugava un. Dels altres es podria dir que eren les puntes de llança de l'equip. El fet

QUE ELS APROFITE

Ací es va acabar tot, encara que a les acaballes del partit, els nostres van estar a punt d'aconseguir l'empat, cosa que hauria provocat en mi un sentiment de fotesa i disbauxa davant les circumstàncies viscudes.

de no haver ningú a la banqueta, els garantia la titularitat absoluta, a l'hora que la impossibilitat de completar onze jugadors en cas de lesió. En canvi, l'equip que ens visitava ens va presentar una alineació trufada de jugador que en altres èpoques van defensar els nostres colors i que ara es trobaven més a gust de color groc. Clar, de bitllets grocs si que n'hi ha, però els de color roig se'ls va emportat per davant l'euro. Com anava dient –o no- els de Tena, no només tenien onze jugadors de camp, sinó que a la banqueta no cabien els suplents. El panorama per a nosaltres era desolador. Jo veia un parell de dígitos al seu marcador i al nostre un cercle perfecte. Va començar el partit. Totes les ocasions van ser per als forasters de samarreta, que no de residència. Però la gran actuació del nostre porter les va malbaratar totes. Nosaltres vam arribar una vegada (això si, amb claredat) i vam marcar un gol. Ningú no s'ho creia. El San Jorge –com deia als cartells anunciadors- no va ser capaç, en tota la primera part, de marcar-nos un gol perquè clar, jugàvem amb tres porters. Increïble. Es va arribar al descans amb un a zero a favor nostre. Les onze persones que van fer possible aquesta gesta s'havien buidat al camp i la segona part es preveia molt diferent. Efectivament, encara no feia ni cinc minuts que havia començat la segona part quan l'àrbitre ens va xiular un penal en contra. No podia ser d'una altra

manera. No vaig a posar en dubte la decisió arbitral per tres motius: estava massa lluny de la jugada, l'àrbitre massa prop i Gregorio Segarra em va confirmar que va ser un penal clar. Però això no fa que em deixi d'indignar una mica. Tots teníem clar que perdríem el partit per obvies circumstàncies que no val la pena tornar a enumerar, d'acord. Però si l'àrbitre no hagués xiulat el penal tampoc no hagués passat res. Bé, si, que els forasters hagueren començat a protestar davant la "gran injustícia". I què? Quantes vegades hem patit injustícies arbitrals i ens hem aguantat? No en teníem prou amb ser cuers? En aquestes estàvem quan Montañés ens va marcar el segon gol que va posar per davant els visitants davant l'entusiasme dels seus seguidors i no sé si d'algun més. Ací es va acabar tot, encara que a les acaballes del partit, els nostres van estar a punt d'aconseguir l'empat, cosa que hauria provocat en mi un sentiment de fotesa i disbauxa davant les circumstàncies viscudes. Ara cabria preguntar-se què hauria passat si el Benicarló es presenta amb una alineació "normal", amb els seus davanters (per exemple Monti i Rulo). Tot plegat tinc la sensació que, si bé nosaltres ocupem el lloc que ens mereixem pel joc (i per la mala sort) exhibit aquesta temporada, els de San Jorge no ens van molt lluny. Vista la demostració de poder que ens van oferir diumenge, estic convençut que ocupen a la classificació el lloc que els correspon, tot i fer servir la famosa tàctica del talonari sense cap tipus de mirament. Que els aprofiten els tres punts per tal d'allargar l'agonia una temporada més. Nosaltres si que ho tenim clar. Tot i que la imatge oferta pel club va ser prou lamentable, no farà llenya de l'arbre caigut. Ara cal treballar per a la propera temporada. Pel camp hi havia gent que potser ...

El Benicarló empata a la recta final

text VICENT FERRER

2 BENICARLO AC: Diogo, Vadillo, Valença, Lolo, Diego Blanco; cinc inicial; Xapa, Boi, Leo, Juan i Crepaldi.

2 SANTA COLOMA: Igor, Rubén, Oscar Redondo, Héctor, Dani Salgado; cinc inicial; Julio, Muñoz, Segura Rafa.

ÀRBITRES: Sanzol Goñi y Urdanoz Apezteguía, col·legi navarrès. Targes al local Boi; als visitants Héctor Dani Salgado.

GOLS: 0-1 min. 17, Héctor. 1-1 min. 33, Crepaldi. 1-2 min. 35, Dani Salgado. 2-2 min. 38, Valença.

INCIDÈNCIES: Uns 800 espectadors al Pavelló Municipal.

El Benicarló a força de tenacitat va aconseguir empatar en la recta final del partit i a punt va estar de donar-li la volta al marcador, després d'un partit on els locals van estar tenallats en molts moments per la importància dels tres punts en joc.

El partit va ser molt obert en la primera meitat, amb arribades per part dels dos equips, però sense encert en la rematada final per part local, mentre que el Santa Coloma va veure en tres ocasions com Diogo treia les rematades. La millor oportunitat local als 12 minuts quan Juan va estavellar una rematada en el travesser, i minuts més tard, en un aldarull dins de l'àrea local van marcar els visitants, donant els col·legiats el gol a Héctor, encara que va ser Diego al regirar-se i enviar el baló al fons de la porteria. Després del descans els jugadors

del Benicarló Aeroport Castelló ho van donar i tantes vegades van arribar els locals que van empatar el partit al culminar Crepaldi una bona passada de Valença. El gol va despertar als forasters i Dani Salgado, en jugada personal, va marcar de dur tir, encarant-se amb el públic, però l'afició no va deixar a l'equip i el va animar a seguir lluitant. Miki va traure porter-jugador, primer a Lolo i després Xapa, aconseguint l'empat Valença amb un dur tir des de vint metres que es va colar per l'esquadra, i encara va poder marcar de nou el conjunt caduferos, però Igor ho va evitar en dues ocasions.

El pilot benicarlando, Pellicer, torna a la competició amb victòria

text VICENT FERRER

Després de tres mesos d'inactivitat per lesió, el benicarlando José Manuel Pellicer, pilot de Groupama-Xraids tornava a les curses per començar a preparar la seua temporada 2010, amb bon peu, a l'aconseguir guanyar la cursa disputada a La Pobla Tornesa.

Una prova de dues hores i mitja de resistència en la ciutat castellonenca, era la que havia de superar el de Benicarló per a comprovar que definitivament la seua lesió formava part del passat. Finalment Pellicer creuava la línia de meta en primer lloc, i el més important, sense cap tipus de molèstia en el seu múscle esquerre, el que demostra la seua plena recuperació. Sensacional inscripció en la prova de resistència que puntuava per el campionat autonòmic de la Comunitat Valenciana, amb setanta pilots en la línia d'eixida, la qual es realitzà a l'estil Le Mans. Pellicer comença la carrera en la posició desena, però prompte va començar a recuperar posicions sense agafar massa

riscos. El circuit, un bucle de 6 quilòmetres, era molt abrupte i pedregós el que, unit a la calor del matí, va fer que a mesura que passava el temps la prova s'anara endurint prou per produir el cansament dels pilots i amb això errors en el pilotatge. A meitat carrera Pellicer se situa en el podi virtual de la prova, però Comecher, que en aqueix moment és el líder, es converteix en un fort rival per el de Benicarló, però mancant dues voltes per al final Pellicer aconsegueix avançar-lo i s'ensenyoreix de la primera posició que no deixarà fins la baixada de la bandera a quadres. Pellicer després de la seua reparació comentava: "no ha estat una carrera fàcil, havia molta pedra i trams bastant complicats. He estat primer però els rivals m'ho han posat difícil, havia un bon planter de pilots. Estic content de la victòria, però molt més de veure que no m'he ressentit en absolut de la lesió, doncs tenies els meus dubtes que em poguera ressentir i ara només he de pensar a agafar el ritme de competició per arribar en bona forma a les pròximes cites.

Classificació: 1r José M. Pellicer 2n Enrique Comecher 3r Israel Escala

BENICARLÓ AUGMENTA L'OFERTA CULTURAL TEATRAL I REGULARÀ L'ÚS DE L'AUDITORI MUNICIPAL

text REDACCIÓ

Benicarló ha aconseguit augmentar l'oferta cultural gràcies a la gestió que s'ha realitzat des de l'àrea de Cultura.

Així ho assegurava María Ortiz, regidora delegada, qui eixia al pas de les crítiques abocades pels grups en l'oposició, que acusaven a l'equip de govern d'abandonar l'àrea. "En temps de crisi el treball es multiplica per omplir la programació, s'ha de gestionar molt més", assegurava Ortiz en l'acte de presentació de la temporada de teatre de Primavera i Estiu, que arriba enguany amb importants novetats. Així, "hem pogut ampliar el nombre de representacions i augmentar la qualitat de les obres" gràcies a que el municipi es troba dins del Circuit valencià de teatre i dansa, el que li permet optar a les subvencions convocades per la conselleria de Cultura. D'aquesta manera i aprofitant-se a la nova ordre, totes les companyies que actuaran en l'Auditori Municipal seran valencianes amb la intenció de complir la quota del 80% que marca l'administració autonòmica. El consistori rebrà a canvi una subvenció de 25.000 euros, el màxim que contempla l'ordre. El pressupost per a la campanya de Primavera-Estiu és de 20.000 euros, que serviran per a posar en escena vuit muntatges teatrals.

D'altra banda, la regidora de Cultura va intentar clarificar la situació en la qual es troba la futura ordenança d'ús de l'Auditori Municipal. En aquest sentit, reconeixia que està "paralitzada" i a l'espera de l'aprovació definitiva perquè l'ús públic al que ara està sotmès tinga una regulació. "Ara qualsevol pot usar-lo pel simple fet de demanar-lo i ens trobem amb que moltes vegades ens ho deixen en mal estat", afirmava Ortiz. És el cas, per exemple, de nombroses companyies privades que "amb la crisi ens demanen que els deixem l'auditori per a actuar" quedant-se ells amb els beneficis de taquilla, pel que el consistori no obtindria cap benefici malgrat que l'espai és municipal. Si l'ordenança ix avant, es podria obtenir una rendibilitat a més d'afavorir l'augment d'activitats culturals en el municipi. La regidora de Cultura, no obstant això, va voler deixar clar que "sempre que l'entitat siga de Benicarló, no es cobrarà", contràriament al que es va afirmar quan es va presentar l'avantprojecte de l'ordenança.

Referent a la programació teatral d'aquesta campanya, s'ha tingut en compte fonamentalment al públic familiar "que tan bona resposta ens ha donat en altres campanyes", recordava Ortiz. Així, per l'escenari de l'auditori desfilaran musicals, muntatges teatrals i obres de teatre que tenen com denominador comú "intentar dinamitzar la vida cultural del municipi".

Del 22 al 25 d'abril.

Activitats al voltant del Dia del Llibre.

Del 23 al 25 d'abril. Fira d'Abril de la Casa de Andalucía. Pavelló Poliesportiu

Dimecres 21

9.30 h V Fira Intercomarcal d'Oferta Formativa. Pl. de la Constitució.
Organitza: IES Ramón Cid, IES Joan Coromines i CIPFP.

Dijous 22

18.00 h Xerrada "Jazz". a càrrec de Carlos Guillem. Llar La Salle. Organitza: Secció San Luis Gonzaga de l'Associació d'Exalumnes de La Salle.

DUES ASSOCIACIONS OPTEN A GESTIONAR LA UNITAT DE RESPIR DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló està buscant un local per a instal·lar una Unitat de Respir Familiar.

Sarah Vallés, regidora de Benestar Social, ha anunciat que existeixen dues associacions que opten a la gestió del servei, que pretén ser un pas intermediari entre el Centre de Dia per a malalts d'Alzheimer que existeix a Vinaròs i que se centra en el tractament de les fases inicials de la malaltia, i l'ingrés hospitalari. "Durant aquest mes d'abril creiem que podrem resoldre el dubte", anunciava Vallés, qui es mostrava confiada a poder engegar el servei durant este any. En funció de l'espai disponible, a més "podrem saber quanta gent ho podrà utilitzar". En aquests moments, l'ajuntament de Benicarló només disposa del servei de trasllat al centre de dia de Vinaròs per a atendre als malalts d'Alzheimer que estan censats en el municipi. "Els ajudem en el transport", amb una partida pressupostària habilitada en els comptes municipals de 40.000 euros, i es dona suport a l'associació de familiars que recentment s'ha creat en el municipi i que desenvolupa nombroses activitats destinades a pal·liar en part els dèficit que en aquesta matèria existeixen en la comarca.

Amb l'engegada de la Unitat de Respir se pretén donar solució a la situació de dependència que els familiars de persones que pateixen aquesta malaltia tenen en el seu moment a dia. La intenció de Vallés és

no només que conselleria ho engegue, sinó que a més ajude al seu finançament i manteniment. L'anunci es realitzava durant l'acte de presentació del calendari social que ahir es realitzava en el saló de plens municipal. L'àrea de Benestar Social ha recuperat el format de calendari per a plasmar les diferents activitats que al llarg de l'any es desenvolupen, materialitzades en mesos temàtics que es preocupen de diverses àrees. "És una suma d'esforços entre ajuntament, associacions i enguany, dels joves que han participat en el concurs de fotografies" amb el qual s'ha il·lustrat el calendari. Així, els guanyadors han vist plasmat en paper les seues imatges, destinades a recrear el mes dedicat a la joventut, la Tercera Edat, la família o les discapacitats. Dotze mesos que pretenen "ser una eina de treball que ens permeta dinamitzar l'àrea" a través del treball amb diferents col·lectius que operen en la ciutat, destacava l'edil de l'àrea. El calendari, a més d'arreglar els actes més destacats que se celebraran cada mes, ofereix informació sobre les pàgines web municipals en les quals es pot trobar informació sobre matèries relacionades amb el benestar social i els telèfons de l'àrea. A més, el calendari social té enguany un vessant solidari ja que els beneficis de la seua venda es destinaran a ajudar als afectats pel terratrèmol d'Haití. A través de Creu Roja-Benicarló es gestionarà l'arribada de l'ajuda humanitària als damnificats d'aquest país de les antilles. L'entitat serà la beneficiària dels cinc euros que s'han fixat com donatiu per l'adquisició del calendari.

L'àrea de Benestar Social ha recuperat el format de calendari per a plasmar les diferents activitats que al llarg de l'any es desenvolupen, materialitzades en mesos temàtics que es preocupen de diverses àrees.

UN POC DE MEMÒRIA

Sra. Directora:

La gent de Benicarló i comarca sempre ha estat molt aficionada al cinema. Ja en els anys 40, els cinemes Ideal i "Mariquito" omplien les seues sales per a veure aquelles pel·lícules en blanc i negre que quasi sempre eren de l'oest o folkloriques.

Ja amb la inauguració del Capitol i posteriorment del cinema Rex la tècnica ja es va superar i van començar a estrenar-se pel·lícules de molta més qualitat presentant-se quasi totes de color. La llum i el so van millorar moltíssim i l'espectador eixia molt més satisfet pel que havia pagat per la seua entrada.

En l'any 1954 l'empresa del cinema Rex va meravillar amb la presentació de la pel·lícula "Un home en les tenebres" amb el sistema llavors conegut com "relleu". La mateixa setmana el Capitol també va presentar uns documentals amb el mateix sistema. L'any següent, també el Rex va projectar "Els crims del Museu de Cera". Presentada també amb el fantàstic relleu. Semblava que el cinema anava a revolucionar però es va quedar ací. Ja no va haver, en aquells dies, cap pel·lícula més amb aquest sistema.

En l'any 1983, la nova empresa Capitol-Regio, i com prova en tota Espanya, va estrenar també en relleu, "El tresor de les quatre corones", sent un veritable espectacle.

A partir de llavors els afeccionats vam poder gaudir, en rigorosa primícia, de les tècniques més noves en aquestes dues sales. Per exemple en l'any 1976, del famós "Sensorround" amb les pel·lícules

"Terratrèmol" i "La batalla de Midway", que movia les butaques i semblava que el cinema es venia baix.

Posteriorment, i també en primícia, es van anar instal·lant els diferents sistemes de so "Dolby" tan millorats avui dia. Al que vull referir-me és que Benicarló sempre ha estat al dia quant a tècnica cinematogràfica es refereix.

Actualment tenim a Benicarló 11 meravelloses sales de cinema i estem molt satisfets, però és una llàstima, senyor director, que per a gaudir amb tot la seua esplendor les pel·lícules en relleu, avui "en 3D", com per exemple "Avatar", "Fúria de Titans" o "Alicia en el país de les meravelles", hàgem de desplaçar-nos a Castelló o Tortosa. Tant de bo l'Empresa d'aquests cinemes faça un esforç i ens faça feliços muntant aquest meravellós sistema com més prompte. Els afeccionats l'hi ho agrairiem.

Un afeccionat

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS TORNA A BENICARLÓ

Fronteres

text JOAN HERAS

Després d'uns anys de la seva estada en aquesta ciutat i ara que ja en fa una quinzena llarga que el gran poeta, el nostre amic i estimat Vicent Andrés Estellés va desaparèixer físicament, el poeta es torna a passejar pels carrers de Benicarló i fa estada al nostre institut Joan Coromines. Aquest cap de setmana s'inicien unes jornades poètiques que durant disset dies homenatjaran i faran ben present la paraula, ara ja eterna i immortal, d'un home que era essencialment devessall i torrent de poesia. Estellés és un d'aquells poetes immensos, immensos per l'extensió de la seva obra i immensos perquè sempre hi podem retornar i sentir-nos com a casa i alhora descobrir-hi novetats. La poesia d'aquesta veu essencial de la literatura catalana –feta des del País Valencià– i universal és com un paisatge inacabable, ple de racons que estimem i que són ara ja tan nostres, parlen tant de nosaltres, que sembla que els hàgim viscut en primera persona; i també, en aquest paisatge, sempre hi ha topans amagats que ens esperen per sorprendre'ns, per emocionar-nos, per fer-nos somriure i per fer-nos plorar.

És senzillament una festa, una petita meravella, quasi un miracle, que la veu d'un poeta visqui durant un grapat de dies amb força, amb reconeixement –quasi en podríem dir amb devoció– i amb ganes de fer-lo viu en aquells que encara no el porten dins la sang, dins les ganes de viure, dins les petites i quotidianes tristesses, dins les pròpies morts, la pròpia llengua. I és un autèntic miracle que les Jornades sobre l'Estellés neixin i visquin dins un institut, gràcies a la voluntat d'uns professors i d'un alumnat que senzillament s'emociona amb la poesia i vol compartir aquesta emoció amb tota la població. El fet que la gent del Coromines ens ofereixin un homenatge a l'Estellés, en un moment en què l'escola pública viu una travessia del desert sense horitzons esperançadors, resulta estimulant, encoratjador i, simplement, emocionant. Seria bonic

que els mitjans de comunicació de masses parlessin aquests dies del que passarà a l'institut Joan Coromines i, en lloc de parlar de la gran conflictivitat, del fracàs escolar, de la gran "problemàtica dels nouvinguts" i del "bullying", seria interessant que mostressin com alumnes i professors, juntament amb cantants i especialistes en l'obra del poeta, ens transmeten emocions de la mà d'unes paraules que en van ben fardades.

Si se'm permet la referència autobiogràfica, tiro enrere el calendari del temps cinc cursos escolars i repasso els orígens –potser protohistòrics– d'aquestes Jornades. Aquell va ser el meu darrer curs dels quatre que vaig viure al Coromines. I precisament en aquell darrer curs meu vaig assistir a un despertar pel gust de la poesia dita. De la mà de la professora Olga Suárez, autèntica bruixa desvetlladora de l'emoció poètica vaig anar veient com un grapat de nois i noies recitaven uns poemes que els havien colpit i que colpien a qui els escoltava. Paraules, veus, músiques i una calidesa íntima per a deixar que la poesia anés entrant pels porus del cos fins a pessigollejar l'ànima. Ja, aleshores, allò era un petit miracle i una certesa evident: la poesia pot arribar plenament, profundament, a tothom que s'hi apropï sense prejudicis. Sé, des de la neva distància nord enllà, que aquells primers recitals van anar creixent i escampant-se per altres escenaris de la ciutat. Ara els tornarem a tenir a dins l'institut, acollint altres veus –ben sàvies i ben expertes– que ens portaran de nou l'Estellés a floc de pell. Em fa una il·lusió especial retrobar de nou a un dels meus poetes de capçalera precisament en aquest context, en aquest moment, en aquest lloc. Sé que retrobaré noms, llocs i coses que durant quatre anys vaig anar descobrint i que ja parlen de mi. Com la poesia de l'Estellés.

Gràcies, moltes gràcies, doncs, a tots els que heu construït amb força i tenacitat aquestes Jornades, aquesta realitat, aquest petit miracle.

MASSA POC

Massa poc li passa a Zapatero, per portar a la pràctica una política –mal anomenada antiterrorista– pròpia de la dreta més antidemocràtica: repressiva, inhumana i contra els nacionalistes. Massa poc. O és que pensava que li ho agrairien? A què ve, doncs, ara lamentar-se i posar el crit al cel perquè el demòcrata de tota la vida, Mayor Oreja –que, per a més inri, guanyà les eleccions europees com a cap de llista dels "populars"– ha acusat, públicament, a Zapatero de compartir amb ETA un mateix projecte

d'Espanya? Massa poc: heu fet una política impròpia d'un govern de progrés –ni de lluny d'esquerres– reprimint la discrepància ideològica, mantenint allunyats els presos bascos i combatent sense treva els nacionalismes no espanyols i així us ho agraeixen... No veieu que estan engelosits perquè els heu "furtat" el seu estil de fer política?

Lamentablement tampoc us valdrà per mantenir-vos en el poder: les pròximes eleccions les perdreu per fer la política dels altres –en el camp econòmic també–. Una llàstima.

Marc Antoni Adell

SOLIDARITAT EN MIG DE LA CRISI

text REDACCIÓ

En plena recessió econòmica, la solidaritat ciutadana creix més que mai. Són les dades del balanç que Càrites-Benicarló ha fet dels últims anys, en els quals han vist com alguns benicarlandos "han demanat que els augmentem les quotes de socis, conscients que alguns dels seus veïns ho estan passant molt mal", assegurava Agustín Castell, president de l'entitat en el municipi.

A més, Càrites ha notat l'increment de persones que "es mostren disposades a fer-se voluntàries de l'entitat" i utilitzar part del seu temps a col·laborar amb algun dels programes que desenvolupen. "Benicarló sempre ha estat un poble molt solidari, però ara amb la crisi ho estem notant més", assegurava Castell, qui desvetllava que en el que va d'any l'entitat ja ha invertit més de 5.000 euros en aliments "als quals cal sumar els que ens envia el Banc d'Aliments i els 1.100 euros en medicines que hem comprat per a gent necessitada". L'any passat, el total de la inversió que van realitzar per a desenvolupar els projectes d'ajuda que duen avant va superar els 45.000 euros.

L'augment de les famílies necessitades en el municipi ha anat acompanyada de l'increment de l'ajuda que reben, bàsicament provinent de les quotes de socis, donatius i recaptacions que realitzen en les parròquies de la ciutat. En l'actualitat és l'agrupació que més socis i voluntaris té dins la diòcesi de Tortosa, desenvolupant 9 programes diferents d'ajuda als més per cobrir les necessitats de la societat. I encara que estan sota el paraigua de l'església catòlica, el president de l'entitat assegura que "no rebutgem l'ajuda de ningú i en aquests moments treballen com voluntàries quatre magrebines". En el mateix sentit, l'ajuda es trasllada a qui crida a la seua porta, sense mirar la procedència, el credo o el color de la pell.

El treball que al llarg d'aquests anys han desenvolupat en el municipi "ens ha fet mereixedors de la confiança dels benicarlandos, que veuen que l'ajuda arriba realment on ha d'arribar". Els últims en sumar-se al carro del suport a l'entitat ha estat l'Associació Cultural de L'Estel del Collet, que ha donat els 2.000

euros recaptats en les representacions teatrals de passat Nadal a Càrites. El lliurament del xec es va convertir en un acte d'agraïment al treball que els voluntaris desenvolupen dia a dia, en una labor callada que "té molts detractors, però també molts simpatitzants", reconeixia Castell. El xec de L'Estel "servirà per a tancar molts forats" i seguir en el camí d'ajuda que l'entitat presta als ciutadans més necessitats. José Luís Guzmán, president de L'Estel del Collet, recordava que un dels objectius recollits en els estatuts de l'associació és "destinar els beneficis a entitats benèfic-socials de la ciutat". Amb l'ajuda lliurada a Càrites "tenim la gran satisfacció de complir amb un dels nostres objectius, ajudant als més necessitats, una cosa que seguirem fent mentre podem". L'Estel del Collet ha pogut reunir la suma de diners gràcies als "250 socis que tenim, els 700 espectadors que vénen a veure la representació, l'ajuda de l'ajuntament de Benicarló i la de la Fundació Caixa Benicarló" que donen suport a l'entitat. "La família de l'Estel som tots i si som capaços d'ajudar als més necessitats, seguirem treballant per això", assegurava Guzmán.

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyols
Patés, foies
Melmelades

URBANISME: TRASLLAT AL NOU EDIFICI

text REDACCIÓ

Antonio Cuenca, regidor de Urbanisme y Medi Ambient, ha començat esta setmana el trasllat de les àrees de la seua competència al nou edifici de la plaça del Doctor Pera.

A partir del dilluns que ve, els departaments d'Urbanisme i Medi ambient començaran a treballar en el nou edifici administratiu de la plaça del Doctor Pera, on ja han finalitzat els treballs de condicionament del local. Les noves dependències ocuparan tres plantes i un soterrani, que es destinarà a arxiu. L'espai s'ha dividit en dues zones ben diferenciades: una per als despatxos tècnics i jurídics i una altre espai diàfan destinat a l'atenció al públic. La construcció i condicionament del nou edifici administratiu ha estat finançat per l'Ajuntament, que ha comptat amb les ajudes del Fons Estatal d'Inversió Local per a finançar la climatització i la instal·lació elèctrica. Amb el trasllat de les dependències d'Urbanisme, l'Ajuntament pretén oferir un millor servei d'atenció a la ciutadania, atès que l'espai que ocupaven els serveis tècnics en l'actual Casa Consistorial era insuficient. La resta del nou edifici, és a dir, la primera planta, la planta baixa i el primer soterrani, els ocuparà la comissaria de la Policia Autònoma.

ELS EMPRESARIS DEL MOBLE RECLAMEN FINANÇAMENT

text REDACCIÓ

Juan Manuel Urquizu, president de l'Associació d'empresaris del moble del Baix Maestrat, ha denunciat "l'absència de finançament" per a poder desenvolupar polítiques que permeten al sector eixir de la crisi.

Urquizu lamentava la situació en la qual es troben els empresaris, que van presentar el Pla Estratègic del Moble del Baix Maestrat, finançat per la Diputació de Castelló i el IMPIVA. A les queixes del president se sumava el representant de la Diputació present en l'acte. Vicent Aparici assegurava que propostes com la presentada ahir "representen el compromís de la Diputació amb el sector, però no serveixen de res si no canvia el marc general de política econòmica. Exigim que es canvie, que s'engeguen polítiques de creació d'ocupació que siguin adequades" ja que, segons va assegurar "l'augment de l'IVA no beneficia en res ni a la rajola ni al moble". En aquest sentit, es mostrava convençut de la inoperància del pla que ahir es va presentar ja que "anem a tenir moltes dificultats fins i tot per a engegar les decisions que s'han pres amb aquest pla" si no es canvien les polítiques econòmiques del govern central.

El Pla Estratègic del Moble del Baix Maestrat pretén marcar les línies generals d'actuació en el període 2010-16. Les seues dues característiques més rellevants, segons assegurava Urquizu són "la internacionalització i les accions encaminades a augmentar la grandària de les empreses". Aquest diagnòstic ha permès el plantejament de dos grans línies estratègiques d'actuació com són el creixement sostenible i la línia estratègica de l'eficiència operativa. Aquesta última se cimenta en el desenvolupament de millora dels processos de diferents àrees de l'empreses com són la planificació, gestió i control; la millora de l'I+D+i de producte; les millores dels processos d'aprovisionament, productiu i logístic; la millora dels processos de màrqueting i comercial; dels sistemes de RRHH; de les infraestructures i; dels sistemes d'informació.

Per la seua banda el creixement sostenible es fonamenta en una major penetració en els mercats actuals; en el desenvolupament de nous mercats; en el desenvolupament de nous productes; i en el creixement diversificat tant vertical com horitzontalment. El Baix Maestrat acull un poc més de 70 empreses entre fabricants de mobles i auxiliars, de les quals 14 han participat en la realització d'aquest estudi.

ve de la pàgina anterior

Adéu ambient, adéu

Per cert, hem vist que, definitivament, també ha desaparegut el medi ambient. Abans era la regidoria d'Urbanisme i Medi Ambient però, pel que hem pogut veure al rètol de la porta del nou oasi, l'Àmbit estava enrarit i el Medi ha passat a millor vida. Si ja era trist que el Medi Ambient estiguera junt amb l'Urbanisme, només cal veure la gran quantitat d'animalades urbanístiques que tenen com a fi el millor "ambient" (tot i que, com és de suposar, els de l'urbanisme no especifiquen mai a quin ambient es refereixen), i així acaben, als tribunals, Marbella, Pretoria, Matas, ... (per a més informació: <http://www.20minutos.es/noticia/165247/0/corruptelas/urbanisticas/ediles/>), ara, el Califat independent ja és només Urbanístic. Ja no tenen la delicadesa d'amagar-se sota el paraigües d'aquestes dues paraules. *Ora, tol monte 's orégano!*

Cèl·lules falleres

No contents amb les falles que tenim que ara ja en tenim una altra de preparada. Açò de les falles sembla com la divisió cel·lular, es van partint una vegada rere l'altra i ja pareixen un virus. Segons hem pogut saber al costat mateix de la de nou Barri, una altra escindida, aviat en tindrem la nova "Amics del foc". I la plantaran a la cruïlla de davant de la seu de la Policia Municipal. "Toma del frasco Carrasco", que diria un castís. Contents estem els tafaners que el nostre cos policial pugui gaudir, també, en tots els sentits, d'una falla al costat de casa seua. De segur que

xalaran.

Cèl·lules falleres (2)

Però, com dèiem, açò de tanta divisió cel·lular no pot portar res de bo. Tant de subdividir-se i subdividir-se i... una mateixa cel·lula, només pot implicar un desgast, innecessari, de la llavor fallera i derivar en un problema molt més greu de cansament cel·lular *fallero* que podria repercutir en la qualitat de les nostres falles. Només cal pensar que la genètica és ben clara en aquest aspecte, el creuament excessiu entre individus del mateix parentiu és insostenible i porta al deteriorament cel·lular de manera indefectible perquè aquest creuament entre individus de la mateixa generació produeix individus genèticament inferiors en un o en diversos caràcters. I és que només ens faltaria tenir una falla boja pels nostres carrers. Podria ser molt perillós per la integritat de la mateixa falla, de les altres o, fins i tot, d'aquells que gosen veure-la. El que diem, un problema molt greu.

Cèl·lules falleres (3)

I no es poden acabar ací els problemes. Si mirem una mica enrere, per exemple, podem veure quan va aparèixer, la del Cremats, que va estar un temps en si podia entrar al Club de la JLF o no. Si tenia la qualitat necessària; si seria un problema perquè era molt jove; si seria capaç d'acomplir les normes falleres establertes, i no escrites, transmeses generació rera generació. Tot i així, després de les preceptives comprovacions de solvència contrastada i d'un rigorós examen va acabar amb l'admissió al si d'aquest món de la JLF, tan valencià, i benicarlando, i exclusiu al mateix temps. O, fins i tot, tenim

catalogat un cas més recent, d'aquestes passades falles, que indica que aquesta problemàtica del malbaratament genètic de l'estirp fallera pot produir problemàtiques associades, com la que li va passar a la de Nou Barri, que ja vam reproduir en aquesta secció, que va arribar a escriure d'una manera completament aberrant, amb casos on paraules iguals, en rètols distints, eren escrites de manera diferent. Com una mena d'esquizofrènia lingüística galopant. No res, que la cosa es va deteriorant molt ràpidament.

Cèl·lules falleres (i 4)

I en aquesta que ara es vol presentar en societat la cosa pot anar encara més lluny si li fiquen impediments per entrar a la JLF. Si ens fixem en la seua proposta d'escut ja ens trobem que utilitza el del nostre ajuntament i no tenim massa clar que això es puga fer així com així i, el sentit de cremar l'escut tampoc el veiem massa clar. A més, i cosa molt important, també està la pela, la pela que han de repartir-se de les subvencions públiques. I ací, *con la Iglesia hemos topao*. Com més serem més poc repartirem (o no era així?). I és que, quan ens toquen la butxaca... Els experts de l'Univers Fallero haurien de dir alguna cosa ja perquè a nosaltres aquestes coses tan serioses se'ns escapoleixen entre els dits... dels peus.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Alcaldables...

Ja sonen els tambors electorals dins del PP local. I cada vegada sembla que sonen més forts. I en aquestes setmanes de passió continguda, amb el ressò continuat dels bombos que l'acompanyen, els maldecaps que tenen a les files els peperos benicarlondos sembla que són menys quan, en aquests cercles, es comenta, es diu,... que Juanma Torres, actual jutge de Pau, potser siga el proper candidat del PP a les properes eleccions locals. I és que ràdio macuto engega motors!

...amb el bombo a costes

I el maldecap del nostre alcalde, a banda del produït pels enrenous del cas Soriano, que Dura i Dura i... la d'abans, sembla també ser degut al fet que en aquest poble s'ha imposat la moda que, els alcaldes, també han de pegar-li al bombo. I és que, com això de donar-se bombo és innat d'aquesta mena de personatges, allò que va començar Mundo amb les vestes corresponents, fa uns anys, ha tingut continuïtat, també, amb Marcelino. I allí que el vam veure, aquests passats dies de passió, tot enfurismat barallant-se amb el mall que li pegava al pobre bombo. No cal dir que l'espectacle *sonororeligiós* semblava ser més a una penitència que un fet de passió però, si el càrrec ho

per ací i per allà, repartint agraïments, a les festes del populars. Doncs, segons apareix al sumari del cas, també va passar pel nostre poble i va deixar la seua pluja d'euros, uns 7.000, per pagar una de les festes populars que es van celebrar un poc abans de les eleccions. Ara, al nostre alcalde, el Gürtel benicarlondo, diu... que li fa "risa". Curiosa manera la seua, de veure la corrupció. Ací, els que no tenen paladar, són cecs, sords, manxols, muts... i a la gàbia. I el que se'n surt del guió, no surt a la foto.

Califat independent

Al final ho ha aconseguit. El faraó ja pot viure amb tota tranquil·litat a dins del seu oasi particular sense que ningú, que no siga del gremi del totxo, òbviament, el vinga a empenyar. A partir d'ara ja tindrà el seu búnquer privat, separat de la resta de mortals que poblen el nostre ajuntament, allí dalt a l'antiga cotxera de Martínez. Al final tot es descobreix, el local que havia de ser per les entitats del poble i per usos culturals, mitjançant un *canvi espectacular* va passar a ser un regal per a

la policia del Papa i l'Alonso eixe i... dos plantes per a ell. No cal dir que ací els que tenen bigot pinten... i molt. Apa, el faraó ja ha estat investit amb el seu territori independent. Ja voldrien molts independentistes tenir-lo al seu costat. I és que allà per on passa deixa petjada. Independència!

"URBANISME"... i el "medi ambient, on és?"

porta... Veurem si també tindrà continuïtat amb el nou, possible, delfí popular. Ja pot preparar-se les aspirines.

De bigots

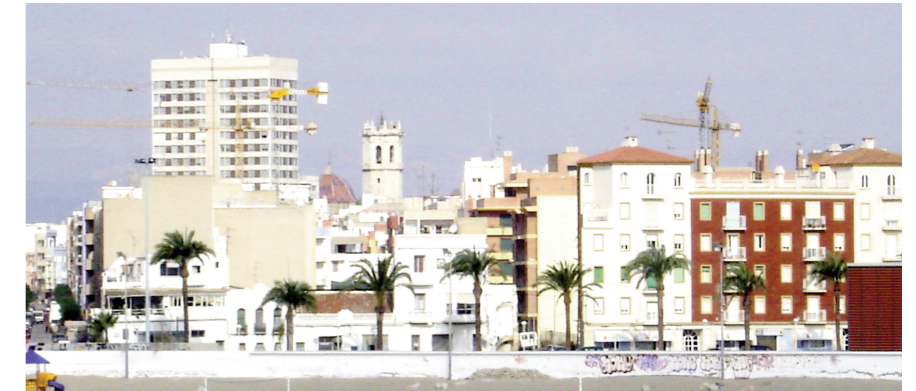
Ves tu per on, ací, també tenim històries de bigots. Segons hem pogut saber els tafaners el nostre poble també ha sortit a les travesses de cas Gürtel. Sí, al del *tio* del bigot, eixe que anava amb una cartera

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

L ijo estabornit i amb els ulls com a petxines el tema de la setmana. Entre els tres pobles del *triángulo turístico* es vol fer lloc perquè amarren a diferents ports esportius la *fríolera* de mil vuit-centes embarcacions de luxe amb els seus corresponents passatgers que vindran ací a... a... admirar els nostre fascinant urbanisme, les nostres excelsos platges, el nostre ben conservat i impulsat patrimoni històric. No ho comprenc, no ho comprenc. No cal dir que es tracta d'un nou insult a la intel·ligència dels ciutadans. De vegades penso que si tots els polítics del món –i en aquest cas concret els nostres– es deuen pensar (saben) que som literalment imbècils i es reuneixen de tant en tant després d'alguns bons esmozarots ben regats amb vinatxa, carajillos i uisquis i juguen a vore qui la diu més grossa i aconseguida la idea més esbojarrada la llancen i comproven com el personal se l'engolix i, a les pròximes, els torna a votar. A més, si una de les empreses ja es diu "Racó Calent", què ens en podem esperar? De veritat que em sento agredit, noto com em diuen babau i gilipolles i com volen que encara em quede content. Més greu seria però que aquests projectes que duen entre mans els nostres parets i maretas de la pàtria se'ls agafaren seriosament ells mateixos. Llavors sí que em posaria a patir. Mentre em governe algú que siga un catxondo i tinga sentit de l'humor com ara aquests d'ara, rai, no hi ha problema; el que trobo que seria un drama és que ells mateix es cregueren les bretolades que diuen. Per cert, encertadíssim i assenyadíssim l'editorial sobre el tema; les diu totes tal com són... només que no és convenient redactar els

editorials en primera persona, fa lleig això.

Ah! Quants diners haguera pagat per sentir el nostre regidor per antonomàsia fer una dissertació sobre una de les seues especialitats: la història i l'arqueologia. M'ho imagino. Les ulleres a la punta del nas, el gest aristocràtic, el mocador al coll i fent una profunda explicació sobre què és un "pecio" i quines són les característiques peculiars dels "pecios" benicarlondos. No, si ja ho va dir Machado, "que sólo el necio confunde valor y pecio". Sí, sí, molt dolent, ja ho sé.

Segueixo amb les ocurrencies de la nostra classe política. Diuen que el PSOE demana explicacions a la primera autoritat pel cas Soriano. Què és el cas Soriano? Ha existit mai el cas Soriano? No és una cosa que només està en la ment de mals benicarlondos? No s'ho haurà inventat tot Escuder perquè té mania persecutòria en general? Va, per favor, ja està bé de tocar aquest pobre senyor que li ha tocat fer de tot en aqueixa casa. Vostés i tota la premsa canallesca seran capaços de convertir l'home que més tecles ha tocat en l'Ajuntament en un ciutadà sota sospita. Com són de desagradables!

Es veu que ja estan ací els trens de rodalies. Bé, ja era hora. El jovent d'avui es queixa de tot. Com s'omplien aquells

malagueños amb pudor d'humanitat que venien de Barcelona i se n'anaven carregats d'estudiants cap a Castelló i cap a València i no deia ningú res. Ara, tot s'ho agafen a la tremenda. Fins i tot diuen que un s'ha hagut de comprar un pis a Castelló pels "inconvenients" que troba en el transport públic. Amb els diners que val un pis i al preu que estan els cotxes, segur que li sortiria més a compte fer-se amb un utilitari i anar i vindre tots els dies que no hipotecar-se i condemnar-se a viure per sempre a la capital de la Plana... a no ser que tinga algun interès faldiller ocult i a algú li vulga vendre la moto que no pot agafar el tren, és clar.

Vaig matant açò. El senyor Domingo sembla abonat a la panissola. Personalment, ja no li la llevaria en el que queda de legislatura. Ni pensar-ho. Perquè que no haja aconseguit a hores d'ara que es faça la carretera de Càlig, que es faça la de Peníscola, que no se sàpiga on anirà l'Escola Oficial d'Idiomes, que el centre esportiu continue plovent-se cada vegada que cauen quatre gotes, que el centre de salut no sabem quan s'acabarà ni si s'acabarà, que l'escola Àngel Esteban no s'haja vist ni dibuixada en un paperet, que la policia autonòmica no sabem què és, que ja no trenquen ni la hora amb els bombos... pobre xic, com l'han entabanat!

"AY QUÉ RISA ME DA QUE SE ME HA MUERTO EL CANARIO..."

Només podem que parafrasejar el grup "No me pises que llevo chanclas", amb algun subtil canvi sobre la falca de la seua cançó "El canario", com la millor manera de referir-nos a les al·lucinants paraules, **"A mi em fa riure que el nom de Benicarló isca al Gürtel"**, de la nostra primera autoritat, sobre l'aparició del nom del nostre poble en la trama instruïda per l'Audiència Nacional, que destapa una presumpta xarxa de corrupció vinculada al Partit Popular.

Redundant en les paraules de l'alcalde, **"Pregunteu-li-ho a qui ho ha escrit"**, només podem expressar la nostra estupefacció, sorpresa, i desacord, si tenim en compte que "...qui ho ha escrit", no és, ni més ni menys, que l'Audiència Nacional, on el nom de Benicarló, de la ciutat de la qual és alcalde, apareix en el seu sumari, en un full que fa referència a una comptabilitat de diner negre, sota l'epígraf **"hoja pago alcaldes"**, on figura la quantia de **7.058,96 euros i data 16/01/2007**.

I és que alguna explicació clara i meridiana ens mereixem la ciutadania perquè done raó de què volen dir i d'on van sortir eixos 7000 euros de

729

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

"Pago alcaldes". Perquè ja és casualitat que, el pagament al qual fa referència l'apunt del sumari Gürtel, coincideix en el temps amb la festa/acte públic d'eixe dia on, curiosament, ell era presentat com candidat a l'alcaldia de la nostra ciutat, amb la concurrència de tota la plana major del PP local, provincial i autonòmic, amb el president Camps al capdavant.

No estem assenyalant amb el dit a ningú, simplement ens limitem a ficar damunt la taula un fet constatat, que surt al sumari del cas, sobre la presumpta xarxa de corrupció vinculada al PP on un epígraf fa referència a un pagament fet al nostre poble.

I és que a la ciutadania no creiem que se li arronse, justament el somriure, al veure que Benicarló puga sortir a cap de les travesses de qualsevol trama de corrupció.

I que quede clar que des d'ací considerem que la nostra primera autoritat no se'n sap res, però haurà de comprendre que les maneres no són les adequades.

Per Xavi Burriel

"Això són converses de rodalies"

El còmic

El còmic

Carxofa: per als periodistes locals que, tot i rebre massa vegades pressions sobre la seua feina, són coneguts amb el seu bon quefer, i informen. Encara que per alguns personatges públics, sembla, que la informació, quan fa referència a ells, si no és del seu gust, no els agrada que surta. Però què hi farem... encara tenim llibertat de premsa.

Panissola: molt rasposa per el nostre alcalde. Que surta a la palestra dient que els set mil euros (7.000 €) que sembla que va pagar el "Bigotes", per un dinar de "germanor" de campanya electoral uns mesos abans de les passades eleccions locals, amb tota la *troupe* de peixos grossos del PP valencià, i que apareix en un apunt del sumari del cas Gürtel, li dona *risa* és... simplement vergonyós. Si la corrupció el fa somriure... més val que s'ho faça mirar. I molt bé. *No hase falta desir nada más.*

laveubenicarlo@terra.es

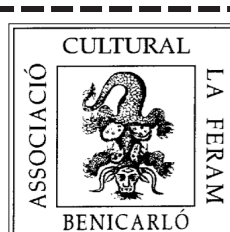
Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

